

..ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.. ΣΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

...Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...» Χώρα που αδιαφορεί για το πνεύμα και τον πολιτισμό της, είναι υπανάπτυκτη..»

...Είχε πει κάποτε, ο μεγάλος Ισπανός σκηνοθέτης, Λιούις Μπουνιουέλ..

...Κι αν όλες οι χώρες του κόσμου θα μπορούσαν να αδιαφορήσουν, με όποιο τους τίμημα, η μόνη που δεν θα είχε αυτό το δικαίωμα, είναι η Ελλάδα.

Η χώρα που γέννησε, δίδαξε και πρόσφερε τον πολιτισμό σε όλη την ανθρωπότητα.

Η χώρα που με το πνεύμα της και τις αξίες αυτού, »εξημέρωσε» όλους τους λαούς.

...Είναι γνωστό πως και στις πιο δύσκολες ιστορικές καμπές της χώρας μας, αυτός

μας ο Πολιτισμός, είναι που μας κράτησε όρθιους με το κεφάλι ψηλά. Και το ηθικό στα καλύτερα του. Ας μην ξεχνάμε πως μέσα στην Γερμανική κατοχή και στην μαύρη

εκείνη δίνη, του φριχτού πολέμου, γεννήθηκε το Βαριετέ και τα ανθεστήρια.

Διέπρεψε

το θέατρο με τα »Μπουλούκια» του να οργώνουν όλη την επικράτεια.

Με τον ρομαντισμό του, την ομορφιά και την τρυφερότητα του να αγκαλιάζει τον τους δοκιμαζόμενο , από την μπότα του κατακτητή Ελληνικό λαό.

Εκείνη την περίοδο είναι που γνώρισε την μεγαλύτερη της δόξα, και η επιθεώρηση.

Ένα κατά βάση σατιρικό και δεικτικό θέαμα..Με πολύ γέλιο και τραγούδι..

Που έβρισκαν την όρεξη; Και τις ιδέες οι συγγραφείς τους. Μα αλίμονο ένας Δημήτρης Γαννουκάκης, ένας Ναπολέον Ελευθερίου, ένας Αλέκος Σακελλάριος, ένας

Νίκος Τσιφόρος, ένας Μενέλαος Θεοφανίδης κι όλοι αυτοί οι σκαπανείς του θεάματος

είχαν έμφυτα χαρίσματα.. Και ήταν αστείρευτοι. Απόστολη τους είχαν, την ψυχαγωγία

του λαού Και τους αρκούσε το χαμόγελό του Αυτό και μόνο, ήταν αρκετό, για να τους

δώσει την δικαίωση, στην εκπλήρωση του στόχου. Και την ηθική επιβράβευση

Ας μην ξεχνάμε, πως μέσα στην κατοχή,ο Φιλοποίμην Φίνος, δημιούργησε την »Φίνος Φίλμ»..

Και εκεί στην καρδιά του πολέμου, γύρισε την πρώτη του ταινία.

Την πρώτη άρτια οργανωμένη παραγωγή του Ελληνικού Κινηματογράφου.

Που ήταν η «Φωνή της Καρδιάς» Γυρισμένη το 1942.. Με τον Αιμίλιο Βεάκη, την Νίτσα

Τσαγανέα, τους νεαρούς τότε Δημήτρη Χόρν και Σμαρούλα Γιούλη..

Ταινία που πραγματικά αγαπήθηκε πολύ από τους Έλληνες Και τους έδωσε μια παρηγοριά μέσα σε κείνα τα μαύρα χρόνια της κατοχής. Λίγο μετά, πάλι μέσα στην

κατοχή, ο Φιλοποίμην Φίνος γυρίζει, την δεύτερη του ταινία, με τίτλο.» Η Βίλα με τα

Νούφαρα»..Με τον Δημήτρη Μυράτ κι άλλους σπουδαίους ηθοποιούς

Εκείνη την περίοδο «γεννιούνται» καλλιτεχνικά και αρκετοί ηθοποιοί μας. Όπως ο Βασίλης Αυλωνίτης, ο Ντίνος Ηλιόπουλος ο Βασίλης Λογοθετίδης. Η Γεωργία Βασιλειάδου, ο Κώστας Χατζηχρήστος που βρέθηκε στο θεατρικό σανίδι, ενός Μπουλουκιού στην Λάρισα, όταν χώθηκε ανάμεσα στους ηθοποιούς, για να κρυφτεί,

από μια Γερμανική περίπολο που τον κυνηγούσε

...Ας μην ξεχνάμε ακόμα, πως το περίφημο Αρχοντορεμπέτικο, γεννήθηκε μέσα στην

άλλη δύσκολη για την χώρα μας περίοδο, του Εμφυλίου Πολέμου. Από τον υπέροχο εκείνο Μιχάλη Σουγιούλ. τον Κώστα Γιαννίδη, Τον Ζάκ Ιακωβίδη τον Νίκο Γούναρη..

Κι όλους εκείνους τους σπουδαίους.Που άφησαν το όμορφο καλλιτεχνικό τους στίγμα

...Να περάσουμε σε μια άλλη περίοδο δύσκολη για την χώρα μας..

Στην περίοδο της επταετίας. Με την κυβέρνηση του Γεωργίου Παπαδόπουλου που είπαν

πως επέβαλε ένα δικτατορικό καθεστώς...Μεγάλη κουβέντα σηκώνει και αυτό το θέμα..

Ας μην ξεχνάμε πως και σε κείνη την περίοδο το θέατρο γνώρισε τεράστια επιτυχία.

Ποιός δεν θυμάται «Το Μεγάλο μας Τσίρκο» του Ιάκωβου Καμπανέλλη, με την Τζένη Καρέζη

και τον Κώστα Καζάκο. σε Μουσική Σταύρου Ξαρχάκου. Με τον Νίκο Ξυλούρη να τραγουδάει με κείνη την επική, την Ανωγιανήτικη φωνή του.

...Ενώ και η σάτιρα και η επιθεώρηση, εκείνη την περίοδο, πήραν κι έδωσαν..

Παρά την λογοκριτική μηχανή που υπήρχε. Εκείνη την περίοδο ακόμα, η ποίηση,

αγκάλιασε τους φθόγγους. Κι έγινε τραγούδι. Ας μην ξεχνάμε το Νέο Κύμα μια μουσική

τάση, που άγγιξε όλους τους Έλληνες..

Και εξακολουθεί και σήμερα να χαϊδεύει την ψυχή.

Με τραγουδιστές που χάραξαν στις καρδιές μας εκείνο το ρεύμα και αγαπήθηκαν πολύ. Όπως η Πόπη Αστεριάδη, η Καίτη Χωματά η Μαρία Δουράκη, ο Γιώργος Ζωγράφος

ο Λάκης Παπάς ο Μιχάλης Βιολάρης..και άλλοι..Με κορυφαίο τον Γιάννη Σπανό που δημιούργησε αυτή την μουσική τάση, σε συνεργασία με τον Αλέκο Πατσιφά.

....Βλέπουμε λοιπόν, πως πάντα σε κάθε δύσκολη ιστορικά, περίοδο της χώρας μας ο

πολιτισμός και το πνεύμα, δίνουν στους Έλληνες αυτή την διέξοδο προς την ελπίδα και

την ανασύνταξη δυνάμεων..Έτσι και τώρα θα έπρεπε να συμβεί. Αντί να πέσουν τόσα

εκατομμύρια στην προπαγάνδα της φούσκας. Με τους ηθοποιούς να μας »συμβουλεύουν»

γιατί να μην βγούμε από το σπίτι.. Και την γλυκιά κυρία Σταυροπούλου να μας δείχνει

πως να φορέσουμε την μάσκα και πως να την πλύνουμε. Έπρεπε τα χρήματα αυτά να

δοθούν για την πολιτιστική στήριξη αυτών των ημερών της αναγκαστικής καραντίνας.

Άλλοι όμως οι καιροί.. Άλλα και τα ζητούμενα.. Σήμερα οι κυβερνήσεις πλέον, είναι

φερέφωνα των ξένων κέντρων εξουσίας. Που οικοδομούν την παγκοσμιοποίηση. Θέλοντας

εμάς τους μικρούς κι ανάδελφους, ως λαό, σώνει και καλά να μας εξαφανίσουν..

Μέσα στην βουή και τον όχλο των πολλών..

Κρίμα για τα όσα έχτισε ο Κάλβος, ο Παλαμάς, ο Καβάφης ο Σεφέρης ο Σολομός, και ο τόσο λυπημένος Καριωτάκης. Κρίμα για τα όσα ανεκτίμητα μας έδωσαν όλοι αυτοί.

Που να το φανταζόντουσαν πως θα τα τσαλαπατούσαν οι σύγχρονοι ταγοί της χώρας.